

ԵՂԵՒԻՆ

ԼԵՒՈՆ ՄԱՆՈՒԷԼԵԱՆՅԻ

Շըրշում էր՝ իստակ ձիւնով փաթաթւած,
Աղամանդափայլ, պալծառ եղևին,
Եւ բանաստեղծի կարծես ծերացած՝
ձերմակած ալիք ծածանւում էին:

Բայց այն պաղ ձեան տակ եղևին ցըրտում
Ծաղկում էր գարնան կանաչ թարմութեամբ.
Ասես ալէզարդ քերթողի սըրտում
Եռում էր արիւն բուռը, ջերմ զեղմամբ:

Մօսկա. 1888 թ. դեկտեմբերի 21-ին: